

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **S., s. s. r. o.**, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, za účasti **Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem v Olomouci, Riegrova 12, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 2. 2003, č. j. 30 Ca 238/2002-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Okresního úřadu Prostějov, referátu regionálního rozvoje, jehož právním nástupcem je Krajský úřad Olomouckého kraje, ze dne 17. 5. 2002, č. j. RR 179/2002 Ti, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí stavebního úřadu Městského úřadu v Prostějově ze dne 25. 3. 2002, č. j. SÚ 595/02-Tom.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2004, č. j. 7 As 1/2004 - 62, byla kasační stížnost stěžovatele zamítnuta. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno současně se shora uvedeným rozhodnutím Krajského soudu v Brně usnesením zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 17. 1. 2006, č. j. Konf 129/2005 - 7.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na okolnost, že zvláštní senát svým usnesením specifikovaným výše zrušil nejen rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ale i předcházející rozhodnutí Krajského soudu v Brně, přešla rozhodovací pravomoc v předmětné věci zpět na krajský soud. Nejvyšší správní soud je proto nucen kasační stížnost stěžovatele dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

odmítnout, neboť neexistuje napadené rozhodnutí krajského soudu, a tudíž nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, takže v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu